

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Vladimir Alexeenco împotriva Inspectoratului General al Poliției al
Ministerului Afacerilor Interne, intervenient accesoriu Cornel Pîntea
(repararea prejudiciului)

împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 7 mai 2025,

Dosarul nr. 2ra-762/25

PIGD Nr. 2-22128570-01-2ra-18112025

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. E. Culinca)
Curtea de Apel Centru (jud. A. Panov, D. Corlăteanu, L. Bagrin)

24 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Gheorghe Stratulat, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 30 august 2022, Vladimir Alexeenco a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, prin care a solicitat încasarea prejudiciului material cu titlu de onorariu achitat avocatului Valeriu Dumitriu pentru acordarea asistenței juridice în cauza contravențională nr. 5r-2168/19, în mărime de 6000 lei, a prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei, precum și a cheltuielilor de asistență juridică în prezenta cauză civilă în mărime de 6000 lei.

2. În motivarea cererii, reclamantul a arătat că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI 04513689 din 31 octombrie 2018, agentul constatat, ofițerul operativ de sector Costel Pîntea al IP Centru, l-a învinuit că, la domiciliul său, prestează servicii de transportare a cretei cu transportarea ulterioară împreună cu rechizitele școlare către instituțiile de învățământ, contra plată. Fapta i-a fost încadrată juridic în baza art. 263 alin. (1) din Codul contravențional, referitor la desfășurarea activității de întreprinzător fără înregistrare la organul înregistrării de stat, aplicându-i-se prin decizia din 31 octombrie 2018 o amendă contravențională în mărime de 90 u.c., echivalentul a 4500 lei.

3. Reclamantul a menționat că, deși nu au fost constatate nereguli, procesul-verbal a fost totuși întocmit, iar prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 20 septembrie 2019, s-a declarat nulă decizia agentului constatat, cu încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenției, hotărâre devenită irevocabilă prin neatacare.

4. A mai indicat că, în baza contractului de acordare a asistenței juridice MA nr. 0928438 din 7 iunie 2019, la data de 29 august 2022 a achitat avocatului Valeriu Dumitriu onorariul pentru asistența juridică acordată în cauza contravențională, în sumă de 6000 lei, fapt confirmat prin bonul de plată QL nr. 3363061 din 29 august 2020. A susținut că suma achitată este reală, necesară și rezonabilă, corespunzând criteriului de rezonabilitate și muncii efectuate de apărător.

5. Reclamantul a invocat că a fost și continuă să fie afectat moral, întrucât, în condițiile în care față de el a fost comisă o gravă nedreptate și un abuz, nu i-au fost prezentate scuzele de rigoare. Și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 6, 10 și 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 13 alin. (1) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, precum și pe dispozițiile relevante din Codul contravențional, Codul civil, Codul de procedură civilă și Legea nr. 1260 din 19 iulie 2012 cu privire la avocatură.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

6. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 8 decembrie 2022, acțiunea a fost admisă parțial: s-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției, în beneficiul lui Vladimir Alexeenco, cheltuieli pentru asistența juridică din cauza contravențională în mărime de 6000 lei și cheltuieli pentru asistența juridică în prezenta cauză în mărime de 2000 lei; în rest, cererea a fost respinsă ca neîntemeiată. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2023, s-a admis apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției, s-a casat hotărârea din 8 decembrie 2022 și cauza a fost trimisă la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

7. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 februarie 2024, acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, în beneficiul lui Vladimir Alexeenco, suma de 6000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în cauza contravențională și suma de 4000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică în prezenta cauză civilă, în total suma de 10 000 lei. În rest, pretențiile reclamantului au fost respinse ca neîntemeiate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

8. La 23 februarie 2024, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 februarie 2024, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond în partea admisă și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii în această parte, cu menținerea hotărârii în rest.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

9. Prin decizia Curții de Apel Centru din 7 mai 2025, a fost admisă cererea de apel declarată de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor

Interne. A fost modificată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 februarie 2024 în partea încasării asistenței juridice, după cum urmează: s-a micșorat cuantumul asistenței juridice suportate în cauza contravențională de la 6000 lei până la 1000 lei și cuantumul asistenței juridice în prezenta cauză civilă de la 4000 lei până la 1000 lei. În rest, hotărârea a fost menținută.

10. Instanța de apel a respins argumentele apelantului privind netemeinicia acțiunii în fond, reținând că reclamantul Vladimir Alexeenco dispune de dreptul subiectiv la repararea prejudiciului material în temeiul Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998. Colegiul a constatat că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 20 septembrie 2019, s-a declarat nulă decizia agentului constator și s-a dispus încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenției, fapt care îi acordă reclamantului dreptul de a cere repararea prejudiciului suferit.

11. Curtea de Apel Centru a reținut că, potrivit art. 1 din Legea nr. 1545/1998, aceasta reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale. Totodată, în temeiul art. 13 din aceeași lege, prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată se repară de către aceste organe.

12. Aceasta a concluzionat că, odată cu adoptarea hotărârii prin care s-a dispus încetarea procesului contravențional în privința lui Vladimir Alexeenco din motivul inexistenței faptei contravenționale, reclamantul este în drept să pretindă repararea prejudiciului material cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor competente. Instanța de apel a apreciat că nu este neapărat ca persoana să fi fost reținută contravențional sau să i se fi aplicat amenda contravențională pentru a beneficia de dreptul la despăgubiri.

13. Cu privire la cuantumul cheltuielilor de asistență juridică, instanța de apel a constatat că prima instanță a apreciat eronat mărimea acestora. Reținând că, potrivit art. 96 alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, cheltuielile de asistență juridică se compensează în măsura în care au fost reale, necesare și rezonabile, Colegiul a aplicat criteriile din Hotărârea explicativă a Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 25 din 28 iunie 2004 și din Recomandările Consiliului Uniunii Avocaților aprobate prin Decizia nr. 2 din 30 martie 2012.

14. Instanța de apel a apreciat că, având în vedere caracterul redus al cauzei și complexitatea juridică medie, sumele de 6000 lei suportate în cauza contravențională și de 4000 lei suportate în prezenta cauză civilă depășesc limitele rezonabilului, impunându-se diminuarea acestora la câte 1000 lei pentru fiecare categorie.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

15. Împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 7 mai 2025, la 24 octombrie 2025 Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia cu modificarea deciziei instanței de apel, admiterea cererii de apel în integralitate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea depusă de Vladimir Alexeenco să fie respinsă ca neîntemeiată.

16. Recurentul a susținut că decizia instanței de apel este neîntemeiată în partea în care a confirmat temeinicia dreptului la despăgubiri, apreciind că aceasta este rezultatul neaplicării corecte a normelor de drept material, al aplicării și aprecierii arbitrare a probelor, iar concluziile instanței de apel se află în contradicție cu circumstanțele cauzei.

17. A invocat că, în condițiile descrise, reclamantul ar fi îndreptățit să pretindă repararea prejudiciului material și moral exclusiv prin prisma art. 384 alin. (2) lit. u) din Codul contravențional, însă această normă condiționează dreptul la despăgubiri de constatarea, prin hotărâre judecătorească definitivă, a caracterului ilicit al acțiunilor sau inacțiunilor autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională. Or, din hotărârea emisă în cauza contravențională nu rezultă că instanța ar fi constatat un astfel de caracter ilicit.

18. Recurentul a susținut că temeiurile ce determină răspunderea statului sunt exhaustiv indicate la art. 3 din Legea nr. 1545/1998, în coroborare cu art. 6 din aceeași lege, și că în speță nu se întrunește niciuna dintre condițiile prevăzute la art. 6 lit. a)-d). A arătat că răspunderea patrimonială a statului poate surveni doar în cazul cauzării prejudiciului prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, iar agenții constatatatori care fac parte din organele de menținere a ordinii publice nu sunt subiecți ai acestui raport juridic.

19. Recurentul a criticat și modul de apreciere a cheltuielilor de asistență juridică, susținând că reclamantul nu a prezentat dovezi concludente privind existența unui prejudiciu material real, caracterul rezonabil și necesar al cheltuielilor de asistență juridică și legătura de cauzalitate dintre presupusa faptă ilicită și prejudiciul invocat.

20. În susținerea poziției sale, recurentul a invocat jurisprudența Curții Supreme de Justiție în dosarele nr. 2ra-1347/20, nr. 2ra-942/21 și nr. 2ra-564/2021, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, susținând că decizia instanței de apel validează o abordare formală și automată a răspunderii statului, contrară exigențelor impuse de aceste instanțe.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

21. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:
„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.
(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”
22. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:
„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.
23. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:
„Recursul este admis dacă:
a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;
d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.
Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”
24. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:
„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.
25. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:
„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.
(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

26. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs reține că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 7 mai 2025.

27. Din materialele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost comunicată participanților la proces la data de 13 octombrie 2025 (f.d. 162). Prin urmare, recursul declarat la 24 octombrie 2025 este considerat a fi depus în termen.

28. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă.

29. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

30. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

31. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

32. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

33. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

34. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție aderă la argumentele dezvoltate de Curtea de Apel Centru, întrucât acestea sunt fondate pe o interpretare corectă a normelor de drept material și procedural incidente cauzei, precum și pe o analiză riguroasă a circumstanțelor dovedite prin probatoriul administrat.

35. Completul de judecată aderă la concluziile instanței de apel în partea în care aceasta a reținut existența dreptului reclamantului Vladimir Alexeenco la repararea prejudiciului material suportat în legătură cu cauza contravențională. Instanța de apel a verificat critica esențială a Inspectoratului General al Poliției și a constatat că hotărârea prin care decizia agentului constatator a fost declarată nulă, iar procesul contravențional a fost încetat din lipsa faptului contravenției, constituie temei suficient pentru recunoașterea dreptului la despăgubire.

36. Critica recurentului, întemeiată pe inexistența unei constatări separate a caracterului ilicit al acțiunilor agentului constator și pe pretinsa inaplicabilitate a regimului de reparare a prejudiciului, nu justifică îndepărtarea de la concluziile instanței de apel. Curtea de Apel a explicat că dreptul la despăgubiri nu este condiționat de reținerea contravențională ori de aplicarea efectivă a amenzii, fiind relevant faptul că procesul contravențional s-a finalizat prin încetare din motivul inexistenței faptei contravenționale.

37. Totodată, instanța de apel a examinat distinct cuantumul cheltuielilor de asistență juridică și, apreciind caracterul real, necesar și rezonabil al acestora în raport cu natura și complexitatea cauzei, a redus sumele acordate de prima instanță la câte 1000 lei. Prin urmare, argumentele recurentului privind lipsa temeiului de compensare și caracterul nerezonabil al cheltuielilor au primit un răspuns suficient în decizia recurată, iar recursul exprimă, în esență, dezacordul cu aprecierea deja efectuată de instanța de apel.

38. În aceste condiții, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că instanța de apel a verificat complet raportul juridic dedus judecării, a stabilit corect circumstanțele relevante ale cauzei și a dat o calificare juridică adecvată pretențiilor formulate.

39. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne ca fiind vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil.

40. Din aceste motive, în conformitate cu art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Judecători

Stela Procopciuc

Oxana Parfeni

Gheorghe Stratulat